

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Cob/61/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119273596
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6119273596.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. v spore žalobcu: Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, so sídlom Špitálska 4-6, 816 43 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 00681156, právne zastúpeného Martin Pavle s. r. o., so sídlom Pribinova 4, 811 09 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 860 450, proti žalovanému: HUBERTUS s.r.o., so sídlom 059 42 Gerlachov 302, IČO: 31 734 979, právne zastúpenému Mgr. Petrom Hargašom, advokátom, so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 42258413, v konaní o zaplatenie 29.154,79 eur s príslušenstvom, o späťvzatií odvolania žalovaným proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č. k. 18Cb/101/2019-1427 zo 7. apríla 2022 takto

rozhodol:

Zastavuje odvolacie konanie.

II. Žalobcovi voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 22.063,88 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % p. a. od 6. mája 2015 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.

2. Žalovaný podaním z 8. mája 2022 navrhol, aby súd prvej inštancie postupom podľa § 225 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) rozsudok doplnil, a to tak, aby rozhodol o zastavení konania v časti istiny, ktorá nie je uvedená vo výrokoch rozsudku a bola predmetom žaloby. Súd priznal žalobcovi iba 22.063,88 eur a o zvyšku predstavujúcom 7.090,91 eur vôbec nerozhodol napriek tomu, že už v odpore namietal, že táto suma je premičaná a žalobca zobrať najneskôr podaním z 18. decembra 2019 žalobu v tejto časti späť. Až z výzvy súdu z 29. júla 2020 sa dozvedel, že žalobca žiada v konaní priznať nižšiu sumu ako tú, ktorú žiadal v žalobe, pričom súd prvej inštancie aj naďalej označoval spor ako konanie o zaplatenie 29.154,79 eur a v žiadnom štádiu konania nerozhodol o zastavení konania v časti žalovanej sumy. Vzhľadom na to, že súd považuje konanie v určitej časti, ktorú ani nedokázal identifikovať v rozsudku za zastavené, tak žiada priznať trovy konania podľa § 14 ods. 2 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o upomínacom konaní“) z dôvodu, že údajne nebol podaný návrh na pokračovanie v upomínacom konaní v určitej časti.

3. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, a to z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. d), písm. f) a písm. h) CSP, teda, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Z rovnakých dôvodov ako podal odvolanie proti rozsudku podáva aj odvolanie proti uzneseniu, č. k. 18Cb/101/2019-711 z 25. mája 2021, ktorým súd zamietol návrh na prerušenie konania. Žalovaný namietané porušenie práva na spravodlivý proces vzhladol v tom, že súd odôvodnil napadnutý rozsudok nedostatočne a v rozpore s vykonanými dôkazmi, čím sa rozsudok stal nepreskúmateľným. Súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s jeho právnymi argumentmi uvedenými počas súdneho konania, ktoré majú zásadný vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Súd sa v celom konaní a aj v napadnutom rozsudku odmietol zaoberať posúdením jednotlivých výdavkov, ktoré žalobca údajne označil za neoprávnené, a to napriek tomu, že bol povinný to urobiť podľa bodu 35. a 36. uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/146/2019. Ak súd neuviedol ani jeden dôvod, prečo by záloha nebola z jeho strany zaúčtovaná, nemôže tvrdiť, že žalobca preukázal svoj nárok, lebo je to v priamom rozpore s obsahom spisu. Ďalšími nepreskúmateľnými závermi, ktoré preukazujú, že súd vec vôbec neposúdil, sú tvrdenia uvedené v bode 41. odôvodnenia napadnutého rozsudku, že zmluva o NFP bola údajne uzatvorená podľa § 20 ods. 2 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov a že žalobca si uplatnil nárok v dôsledku porušenia zmluvných povinností, a to z dôvodu nevrátenia nezaúčtovanej časti NFP v zmysle článku 10 ods. 6 VZP vo výške 22.063,88 eur na základe žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. XXXXXXXXXXXX/ZXX z 11. marca 2015. Tým, že súd nepopísal konkrétnu skutkovú okolnosť, na základe ktorej mohol žalobca zaslať „Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov“, spôsobil to, že rozsudok je nepreskúmateľný, pretože nie je možné zistiť, čo bolo dôvodom na priznanie nároku. Súd mal presne uviesť, ktorý nárok podľa článku 10 bodu 1 VZP si žalobca výzvou uplatnil, pretože inak nie je možné posúdiť to ako súd vec právne posúdil, a prečo začal počítať premlčaciu dobu práve od zaslania „Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov“. V súvislosti s namietaným nesprávnym právnym posúdením veci tvrdil, že je zaujímavé, že súd dokáže určiť lehotu splatnosti bez právnej kvalifikácie nároku. Súd vec právne nekvalifikoval a neuviedol žiadny právny titul, ktorý zakladal právo žalobcovi zaslať výzvy na vrátenie finančných prostriedkov. Ak súd nedokáže uviesť právny dôvod splatnosti, tak nemôže ani určovať splatnosť alebo začiatok plynutia premlčacej doby. Odôvodnenie nedáva žiadnu logickú odpoveď na otázku, či žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov bola alebo nebola v súlade so zmluvou o NFP a VZP, hoci ide výlučne o právne posúdenie veci, ktoré mal urobiť samotný súd. Za inú vadu konania považoval skutočnosť, že aj keď niekoľkokrát žiadal, aby mu súd oznámil predbežné právne posúdenie veci, súd to odmietol, dokonca v žiadnom momente súdneho konania nedokázal sformulovať ani základe právne posúdenie veci. Okrem toho žiadal, aby odvolací súd urobil nápravu a rozsudok zrušil aj z dôvodu, že bol vydaný predčasne, lebo súd nepočkal na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/118/2016, v ktorom sa rieši otázka oprávnenosti výdavkov zo žiadosti o platbu a záznamov z administratívnych kontrol, ktoré boli predmetom tohto súdneho konania. Ohľadom zastavenia konania zdôraznil, že ak aj žalobca zoberal žalobu v upomínacom konaní čiastočne späť (čo vyplýva z bodu 14. podania žalobcu z 26. marca 2021), tak je zrejmé, že podľa § 15 ods. 4 písm. i) zákona o upomínacom konaní po vydaní platobného rozkazu sa na takýto procesný návrh v upomínacom konaní neprihliada a o takomto procesnom návrhu (čiastočnom späťvzatí žaloby) bude rozhodovať súd prvej inštancie v rozhodnutí o veci samej. Vo vzťahu k výroku o trovách konania konštatoval, že súd vôbec nerešpektoval nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, č. k. II.ÚS 78/03-29 z 9. septembra 2004, v ktorom ústavný súd uzavrel, že i keď trovy právneho zastúpenia sa všeobecne považujú za účelne vynaložené trovy, v tomto konkrétnom prípade, keď Ministerstvo financií SR disponuje viacerými pracovníkmi, ktorí majú právnické vzdelanie, neexistuje dôvod na to, aby žalovaný využíval služby komerčného právnik. Okrem toho bol súd povinný zohľadniť skutočnosť, že žalovaný bol úspešný minimálne v rozsahu nepriznanej sumy 7.000,- eur a na základe tejto skutočnosti mal konštatovať, že žalobca nemôže mať nárok na plnú náhradu trov súdneho konania. Na základe uvedených skutočností žalovaný žiadal, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanému neprizná náhradu trov konania.

4. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že žalovaný dobrovoľne uhradil jeho nároky v zmysle I. a II. výroku napadnutého rozsudku na základe ním poskytnutých platobných inštrukcií, čo považuje za uznanie predmetných nárokov a predpokladá späťvzatie odvolania

žalovaného. Z tohto dôvodu považuje za nadbytočné a nehospodárne vyjadrovať sa k odvolaniu žalovaného a tým zbytočne navyšovať trovy konania, ktoré bude následne žalovaný povinný uhradiť. Avšak, ak by žalovaný po tom, ako mu bude doručené toto jeho podanie nevzal svoje odvolanie späť, vyhradzuje si právo osobitne sa vyjadriť k odvolaniu žalovaného. Pre úplnosť tiež uviedol, že žalovaný dobrovoľne uhradil aj jeho nárok uplatnený vzájomnou žalobou v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 4C/118/2016, ktorý bol pôvodne predmetom tunajšieho konania vo fáze upomínacieho konania a vo vzťahu ku ktorému žalovaný navrhol v odvolaní doplniť napádaný rozsudok. Ako prílohu tohto podania doručil súdu vyčíslenie náhrady trov konania, ktoré mu doposiaľ vznikli v tomto konaní.

5. Žalovaný podaním z 10. októbra 2022 vzal odvolanie v celom rozsahu späť, keďže celý nárok žalobcu zaplatil v rozsahu výroku I. a výroku II. napadnutého rozsudku. Preto navrhol, aby súd prvej inštancie bezodkladne predložil vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu, ktorý podľa § 369 ods. 3 CSP rozhodne o zastavení konania. V prípade, že neprišlo k vyrubeniu súdneho poplatku za podanie odvolania, tak žiada súd, aby tento poplatok nevyruboval s ohľadom na skutočnosť, že odvolacie konanie bude zastavené pred prvým pojednávaním v rámci odvolacieho konania. V prípade, že prišlo alebo príde k zaplateniu súdneho poplatku za odvolanie z jeho strany, žiada tento súdny poplatok vrátiť podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov z dôvodu, že poplatok za odvolanie sa vráti, ak sa odvolanie vzalo späť pred prvým pojednávaním v rámci odvolacieho konania. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie považuje konanie v určitej časti za zastavené, tak žiada priznať trovy konania podľa § 14 ods. 2 zákona o upomínacom konaní z dôvodu, že údajne nebol podaný návrh na pokračovanie v upomínacom konaní v určitej časti.

6. Skôr ako Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 34 CSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že došlo k účinnému späťvzatiu odvolania a odvolacie konanie je potrebné zastaviť, zaoberal sa návrhom žalovaného na vydanie dopĺňacieho rozsudku.

7. V súvislosti s tým odvolací súd dospel k záveru, že o tomto návrhu žalovaného už vzhľadom na dobrovoľné zaplatenie napadnutým rozsudkom priznanej sumy ako aj sumy, v časti ktorej malo byť toto konanie dopĺňacím rozsudkom zastavené a ktorá bola predmetom konania vedeného Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 4C/118/2016 žalovaným žalobcovi, už nie potrebné najskôr vec vrátiť súdu prvej inštancie na vydanie dopĺňacieho rozsudku.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 34 CSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že došlo k účinnému späťvzatiu odvolania a odvolacie konanie je potrebné zastaviť.

9. Podľa § 369 ods. 1 CSP dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 CSP, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 CSP, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

10. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že odvolateľ má dispozičné právo k odvolaniu.

11. Na základe uvedených skutočností a v súlade s citovaným zákonným ustanovením odvolací súd odvolacie konanie zastavil.

12. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 256 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaný späťvzatím odvolania z procesného hľadiska zavinil zastavenie

konania, a preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku.

14. O žiadosti žalovaného o vrátenie súdneho poplatku rozhodne súd prvej inštancie.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).